

**AIXÍ
FA DE
PARE**

**FRANCESC
ORTEU**
Periodista

Un cop, fa una colla d'any, la meua filla i jo vam pujar al telefèric de Madrid. Feia un temps endimoniait i la cabina, mentre anava avançant, no parava de gronxar-se d'una banda a l'altra. Érem a una alçada considerable, sobre la Casa de Campo, veient carreteres plenes de cotxes. La meua filla s'estava pixant de riure i jo intentava mantenir la calma, procurant que la meua cara no reflectís el pànic que sentia.

Potser també tu hauries rigut veient el teu pare espantat. En quines altres coses s'assemblen ella i el jove que vas ser?

En tenir la vida al davant, en la ingenuïtat i les ganes de fer coses. Jo als 19 anys tot just acabava de fer el servei militar i començava a fer els meus primers passos en el món del còmic. Els conflictes que té ella i els que tenia jo són similars. Les topades amb la realitat, els amics, les primeres parelles.

Les teves il·lustracions són crues i fosques. Em recorden els anys de joventut, quan un comença a descobrir la part fosca de la vida.

L'experimentació forma part del creixement i és inevitable que també la meua filla acabi topant amb situacions en què se senti temptada, per curiositat o pel seu entorn, a provar segons quines coses. Nosaltres, els seus pares, sempre hem sigut molt oberts. Li hem explicat clarament alguns perills i mantenim sempre oberts els canals de comunicació. Intentem confiar en la seva sensatesa i que tingui clar que hi serem en el cas que ens necessiti.

¿Els teus pares et van donar cap consell que et servís en aquells anys d'exploració?

Llavors era una època molt diferent i la distància que em separava dels meus pares era moltíssim més gran, era gegantina comparada amb la que em separa de la meua filla. Això és ara un gran avantatge. Els meus pares m'aconsellaven de manera molt conservadora. La majoria dels consells que em donaven, de fet, estaven dictats per la societat del moment. Ells ho feien amb la millor de les intencions, però vaig fer molt ben fet no escoltant-los.

Quina és la teua actitud, quan veus que ella necessita un consell?

Intento barrejar 50% d'experiència amb un altre 50% d'empatia. L'expe-

CRISTINA CALDERER

Javier Olivares

“Vaig fer molt ben fet no escoltant els meus pares”

Il·lustrador, dibuixant de còmics i pare de la Nora, de 19 anys. Ha il·lustrat ‘Café Gotham’, de Stephen King, i ‘La llamada de lo salvaje’, de Jack London (ed. Nòrdica, tots dos). Instagram: @olivaresilustración i Pinterest: javierolivares1

riència em sembla un eina molt assenyada i l'empatia és fonamental en tot. Sovint els pares oblidem que vam viure situacions molt similars a les que veiem en els fills. Crec que fer de pare consisteix bàsicament en ser-hi. Hi ha una època primera en què cal ser molt present, però ara ja necessita del seu pare un altre tipus de presència, no tan activa, una mica més semblant a la relació d'una trapezista amb la xarxa.

Què et va desconcertar de la paternitat?

El que em va desconcertar més al ser pare va ser que, per molt que et preparis mentalment, encara que llegeixis llibres o articles, un cop ets pare has de començar a improvisar en tot i reaccionar davant de situacions que no t'esperaves.

Què et costa, encara?

Alliberar-me de la sobreprotecció, això és el més complicat, perquè per instint tendixo a protegir-la i sovint no sé calcular quan toca deixar que ella s'equivoqui o l'encerti tota sola. La ferma paterna també és una assignatura que em costa aprovar.

Els fills creixen i són molt hàbils ocultant els nens petits que encara són.

Amb la meua filla tinc aquesta sensació, que sovint oscil·la entre l'adolescent dura i la nena petita que encara és per allà. Per a ella, com també ho va ser per a nosaltres, aquest moment de transició és difícil. Jo recordo que no m'agradava gens ser petit, que desitjava ser gran com més aviat millor per tenir la capacitat de decidir. M'atreia

molt més el món molt més lliure dels grans.

¿Quan apareix la nena petita que va ser?

Sol passar quan se sent insegura, o també quan s'adona que jo puc estar passant un moment complicat. En aquells moments tornen a aflorar els seus sentiments i sento que se m'acosta.

Què li diries a un pare primerenc?

Que malgrat la sensació d'incertesa, les coses acaben encaixant.

I com dibuixaries un pare?

El dibuixaria com una carta del tarot. L'equilibrista. Algú sobre un edifici que sembla sòlid però construït sobre la sorra. A la mà dreta sosté el sentit comú i a l'esquerra un cor flamejant.

DIRECTORA
Esther Vera

DIRECTORA DELS CRIATURES
Lara Bonilla

COORDINACIÓ
Elisabet Escriche

DIRECTORA D'ART
Cristina Córdoba

EDICIÓ
Rosa Rodon

EDITORIA GRÀFICA
Ruth Marigot

LLENGUA
Pau Domènech

■ ARA C/ Peu de la Creu, 5-9. 08001 Barcelona
Correu electrònic: criatures@ara.cat

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència